

РЕШЕНИЕ

№ 1574

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11990** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Ф. Н. К. от [населено място], срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да се произнесе по заявление вх. № 94-00-420/08.11.2023г. да бъде възстановена на заеманата от него длъжност „началник на отдел“ в отдел „Риск мениджмънт и анализ“ към дирекция “Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството“ в Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, на основание §7 от ПЗР на ЗДСл или на друга равностойна длъжност по служебно правоотношение.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ поради противоречието му с материалния закон и с целта на закона. Твърди, че разпоредбата на §7 от ПЗР на ЗДСл е императивната и прилагането ѝ не зависи от преценката на административния орган. Моли съда да отмени мълчаливия отказ на изпълнителния директор на ИА “Медицински надзор” по заявлението от 08.11.2023г. и да върне преписката на административния орган със задължителни указания и срок за произнасяне по заявлението. Претендира разности.

Ответникът, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез процесуалния си представител, в писмен отговор и в писмени бележки излага съображения за неоснователност на жалбата. Твърди, че не е налице мълчалив отказ, както и че липсва равностойна длъжност, на която жалбоподателят да бъде

възстановен. Моли съда да отхвърли обжалването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД 15-03-17/ 17.03.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е прекратено служебното правоотношение с Ф. Н. К. като държавен служител на длъжност “началник отдел” в отдел “Риск мениджмънт и анализ” към дирекция “Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството” на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ поради депозирано заявление от него с искане за прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие във връзка със заемане на длъжността “заместник изпълнителен директор”, на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл и чл.5, т.7 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Медицински надзор”.

Със Заповед № РД-15-03-34/ 08.11.2023г., на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ трудовото правоотношение на Ф. Н. К. на длъжност “заместник изпълнителен директор” на Изпълнителна агенция „Медицински надзор” е прекратено, на основание чл. 19а, ал. 2 от Закона за администрацията, вр. с чл. 5, т.1 и т. 8 и чл.6, ал.3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция “Медицински надзор”, считано от 08.11.2023г.

На същата дата – 08.11.2023г. с подадено заявление с вх. № 94-00-420/08.11.2023 до изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Медицински надзор” жалбоподателят е поискал на основание § 7 от ПЗР на ЗДСл да бъде назначен на заеманата от него длъжност „началник отдел” в отдел “Риск мениджмънт и анализ” към дирекция “Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството” на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, във връзка с прекратяване изпълнението на функциите му за длъжността “изпълнителен директор”, като е посочено, че в случай, че заеманата от него длъжност е закрыта, моли на основание §7 от ПЗР на ЗДСл да бъде назначен на друга равностойна длъжност по служебно правоотношение.

По делото като доказателства са приети административната преписка, служебното и трудовото досие на жалбоподателя, утвърдено поименно длъжностно разписание в сила от 08.11.2023г. и утвърдено длъжностно разписание и утвърдено поименно длъжностно разписание в сила от 15.11.2023г. със заповедта за утвърждаването му, както и длъжностни характеристики на длъжностите “началник отдел” в Изпълнителна агенция “Медицински надзор”.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, с правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Съгласно разпоредбата на § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗДСл, държавен служител, който бъде избран за народен представител, министър, кмет или бъде назначен за областен управител или бъде избран или назначен за едноличен орган на власт, негов заместник или член на колегиален орган на власт, има право след прекратяване на пълномощията му да заеме предишната си длъжност. За времето на отсъствието му на същата длъжност може да бъде назначено друго лице като заместник. В случаите, когато тази длъжност е закрыта, на лицето се предлага друга равностойна длъжност по

служебно правоотношение в същата администрация.

В чл. чл. 19, ал. 4, т.3 от Закон за администрацията е посочено, че за органи на изпълнителната власт се считат и изпълнителните директори на изпълнителните агенции.

От събраните доказателства се установява, че жалбоподателят Ф. Н. К. като държавен служител (началник отдел "Риск мениджмънт и анализ" към дирекция "Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството" на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“), назначен за заместник на едноличен орган на власт – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, попада в приложното поле на цитираната разпоредба. Именно на това основание жалбоподателят е поискал да бъде възстановен на предишната си длъжност или на друга равностойна длъжност по служебно правоотношение.

Установено е също така от представените длъжностни щатни разписания, че заеманата от жалбоподателя длъжност началник отдел "Риск мениджмънт и анализ" към дирекция "Контрол на медицинските дейности и оценка на качеството" на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ не съществува като наименование към момента на прекратяване на трудовото му правоотношение и подаване на заявлението за възстановяване на основание §7 от ПЗР на ЗДСл.

Въпреки това, съдът, като взе предвид доказателствата по делото, счита, че са налице всички законови предпоставки Ф. Н. К. да бъде възстановен на равностойна длъжност в Изпълнителна дирекция "Медицински надзор" и заявлението му от 08.11.2023г. е следвало да бъде уважено.

Неоснователни са доводите на ответника, че в случая не е налице мълчалив отказ. Съгласно чл. 58, ал.1 АПК, непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. В случая непроизнасянето в срок по подаденото заявление от 08.11.2023г. формира мълчалив отказ на органа по назначаването, който е незаконосъобразен и в противоречие с нормата на § 7 от ПЗР на ЗДСл. Посочената разпоредба е императивна и при наличие на предвидените в хипотезата на правната норма основания, административният орган няма право на преценка дали да удовлетвори молбата за назначаване, а е длъжен да възстанови служителя на заеманата преди това длъжност или да му предложи друга подходяща в същата администрация. Посоченото в писмените бележки на ответника, че за органа по назначаването липсват ясни насоки как да бъде възстановен служителът, поради което е налице затруднение при удовлетворяване на искането му и той не е компетентен да се произнесе по него, не е основание да се приеме, че не е налице мълчалив отказ. Компетентността на административните органи произтича от закона и не е свързана със знанията на конкретното лице, изпълняващо тези функции на орган на власт или на лицата от администрацията му. Компетентността е властническо правомощие на определен по закон орган да може само той за определени случаи, в определени териториални предели и за даден период от време да издава предвидените актове на държавно управление. Органът, притежаващ компетентност да издава административни актове, е правно задължен да упражни това свое право, щом са налице предпоставките, предвидени в хипотезата на приложимата правна норма.

Разпоредбата на § 7 от ПЗР на ЗДСл е гаранция за правото на държавния служител след прекратяването на трудовия му договор да продължи да упражнява предишната държавна служба. Правото му да заеме предходната длъжност, след освобождаване от поста заместник изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Медицински

надзор” произтича пряко от разпоредбата на § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗДСл. Доказани са материално правните предпоставки на посочената правна норма и за органа по назначаването съществува задължение да възстанови жалбоподателя на друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в Изпълнителна агенция “Медицински надзор”.

В този смисъл е и константната съдебна практика, а именно съдебно решение № 9905/16.07.2010г. по адм. д. № 16630/2009г. на ВАС, решение № 433/15.01.2015г. по адм. д. № 3508/2014г. на ВАС и др.

По изложените съображение, мълчаливият отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а заявление с вх. № 94-00-420/08.11.2023г. на Ф. Н. К. да се изпрати на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция “Медицински надзор” за произнасяне при спазване на тълкуването на закона в настоящето съдебно решение.

При този изход на правния спор, разноски не следва да се присъждат. Въпреки, че в жалбата е направено такова искане по делото не са представени доказателства за направени разноски по делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 65-и състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да се произнесе по заявление вх. № 94-00-420/08.11.2023г., подадено от Ф. Н. К. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за произнасяне по заявление с вх. № 94-00-420/ 08.11.2023г, съгласно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на решението в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на Инспектората към Министерството на здравеопазването, на основание чл. 174 , изр. 2 АПК.

Съдия: